

sponsa fidelis ad perfectam aetatem & ad annos nobiles
 iam peruenit, annos dico bonorum operum, non temporum,
 ut ad caelestis sponsi complexus idonea iudicetur. Nec
 est strepitus oris, sed iubilus cordis, non sonus labiorum,
 sed motus gaudiorum, concordia voluntatum, non con-
 sonantia vocum. Conscriptum autem est in morem pa-
 storalis eglogae & amatorij dramatis, ac in eo omnia
 ferè sunt bucolica. Varias loquentes, praesentesve per-
 sonas habere fingitur, Christum sponsi nomine, Eccle-
 siam sponsae titulo, Sponsae sororculam, Socias & So-
 dales Sponsae, quae appellantur filiae Hierusalem, Ami-
 cos sponsi, qui respondent Choris Euripidis & Ari-
 stophanis. Dubium autem est, quamnam ex sensu literae
 haec puella sit, quam Salomon loquentem facit. Nonnulli
 existimant esse filiam Pharaonis aegyptiam, alij ex ca-
 pite 7. Ierosolymitanam quandam .i. Sullamith, à Salem,
 quae tandem Hierosolyma. Ego crediderim, cum haec scri-
 beret Salomon, multò altius spectasse, ac nullius puellae
 externae respectu, Sponsae parabolam more suo atq; stylo
 usurpasse. Insignis enim erat parabolis, ut historia li-
 bri Regum indicat. Et sanè hunc stylum seruat in Pro-
 uerbiis & Ecclesiaste, quod & multis exemplis He-
 braei docent in Midras. Hanc autem parabolam inter cete-
 ras delegit, primùm, quia amor coniugum est arctissimus
 & coniunctissim⁹, ac illa saepe scriptura utitur, ut Es.
 62. Ezech. 16. Os. 1. et 2. Deinde, quoniā legitima ma-
 ris et feminae coniunctio praefigurabat Christi & Eccle-
 siae copulationem, ut B. Paulus disseruit ad Ephesios, Sa-
 cramentum enim hoc magnū est, in Christo inquam, &
 Eccle-

5. Personae hu-
 ius dramatis.

3. Reg. 4.

Mat. 22.

2. Cor. 11.

Apo. 19.

Eph. 5.